

Precatio

Εὐχή ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ διδασκαλίας

Ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου, οὐδὲ ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, οὐδὲ ὀνομάσαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἐνδοξον διὰ τῶν χειλέων μου τῶν ἁμαρτωλῶν· ἀνάξιον γὰρ ἑμαυτὸν πεποίηκα καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, σὲ παροργίσας τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην. Δέομαι, Κύριε, δέομαι, μὴ με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ ἀπόλωμαι. Εἰ μὴ γὰρ ἡ χάρις σου ἐσκέπασέ με, ἤδη ἐγὼ ἀπωλόμην καὶ ἤμην νῦν ὡς χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· καὶ ἔγε 45 νόμην ἂν ὡς μὴ φανεῖς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ. Ἄφ' οὗ γὰρ κατέλιπόν σου τὴν ὁδόν, οὐ συνήντησέ μοι ἡμέρα ἀγαθή. Καὶ γὰρ ἐν ἁμαρτίαις δοκοῦσα ἀγαθὴ ἡμέρα εἶναι, τῶν πικροτάτων πικροτάτη τυγχάνει. Καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐλπίζω τῇ χάριτί σου, ὅτι ἐνδυναμώσεις φροντίσαι τῆς ἑμαυτοῦ σωτηρίας. Καὶ νῦν προσπίπτω δεόμενος, ἀντιλαβοῦ μου τοῦ πλανηθέντος ἀπὸ ὁδοῦ δικαιοσύνης· ἔκχεε ἐπ' ἐμὲ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὡς ἐν τῷ ἀσώτῳ υἱῷ, ὅτι κατήσχυνά μου τὸν βίον σκορπίσας τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός σου. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, καὶ ἀμνησικακήσον ἐπὶ τῷ πεφραυλισμένῳ μου βίῳ. Ὡς τὴν πόρνην καὶ τὸν τελώνην καὶ τὸν ληστὴν οἰκτίρησόν με. Οὗτοι γὰρ ἐπὶ γῆς ὄντες ἀπεγνώσθησαν ὑπὸ πάντων· σὺ δέ, Κύριε, προσελάβου αὐτοὺς καὶ παραδείσου τρυφῆς οἰκήτορας πεποίηκας. Δέξαι οὖν καὶ ἐμοῦ τοῦ ἀχρείου δούλου σου τὴν μετάνοιαν, ὅτι καὶ ἐγὼ ἀπεγνώσθην ὑπὸ πάντων. Ἦλθες γάρ, Κύριε, οὐ δικαίους καλέσαι, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Ὅτι σοὶ πρέπει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.